

Видається за сприяння Національної академії педагогічних наук України

Дошкілля

Науково-популярний журнал про виховання і розвиток дітей

Видається із січня 2007 року 1 раз на 3 місяці

www.osvitaua.com

№1 (39)
2015

Малюнок
для мами
від 4-річної
Ані

У гостях
у редакції

Весна-красна

Паперове
ДИВО

ШКІЛЬНИЙ
СВІТ
ЕКСПЕРТ
у галузі освіти

СИМВОЛИ

Соняшники

Зозулиця

ДЕРЖАВНИЙ ГІМН

Слова: П. Чубинський, С. Данилович
Музика: М. Вербицький

Ще не вмерла України і слава, і воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші воріженьки, як роса на сонці.
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.

Приспів:

Душу й тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького роду.

Кобза

Галина Харук

Інна Майданюк

Катерина Ковалець

Антон Дмитрієв

Дар'я Долгова

Я

кось гуляючи парком помітила маленьку синичку, яка сиділа на гілочці. Здавалося б, усе життя знаю, яка вона на вигляд, якого забарвлення в неї пір'я... Але тільки тоді помітила, що на ній гармонійно поєдналися кольори нашого державного прапора.

Чомусь одразу подумалося: а чому ж патріотизм у нас намагаються виховувати якимись штучними методами? Сама природа уже «віддзеркалює» Україну, кожна рослинка, пташечка чи тваринка є частиною нашої Батьківщини. Навіть небо поряд із жовтими багатоповіхівками чи золотими куполами наших храмів складають якусь надзвичайну палітру.

Готуючи цей номер, ми не вишукували чогось екзотичного, а знаходили надзвичайне у звичайному. Весняні квіти, маленький бедрик, писанка, традиційний рушник, бабусина хата. Напевно,

сьогодні варто подивитися на ці речі з іншого боку, побачити в буденному те, що вирізняє нас серед інших народів, те, що об'єднує, те, що не можна замінити чимось закордонним. І варто показати наймолодшим дітям нашої країни це особливе сакральне значення. Бо саме любов до України і починається з любові до того, що нас оточує.

На вас чекають майстер-класи з виготовлення з паперу комахки, квітучої гілки, великодньої листівки. А також заняття, розмальовки, цікаві плакати, вірші, які допоможуть урізноманітнити роботу з патріотичного виховання.

Дар'я ДОЛГОВА,
головний редактор «Дошкілля»

Олена Власенко

Ілона Буц

Наталія Коваль

Ольга Коваленко

ЗМІСТ

Рукотворні багатства
України

Ремесло «скрізь хліб
знайде»

Майстер-клас

Малюнок для мами
від 4-річної Ані

Легенда

Калинонька

Заняття

Віночок-оберіг

Малі «ейнштейни»

Паперове диво

Майстер-клас

Голуби миру

Майстер-клас

Паперовий бедрик

Майстер-клас

Великодня листівка

Заняття

Вивчаємо символи

Народні традиції

Дивовижна українська
хата

Карта України

Народні ремесла

Поезія

Веснянки,
вірші про весну

У вкладці:

Патріотичні
розмальовки

Ремесло «скрізь хліб знайде»

Без різних видів народних ремесел та художніх промислів неможлива матеріальна культура України. А без матеріальної культури не може існувати й духовна. Тому ремесла та промисли стали не лише способом заробітку, а й вираженням свого творчого «Я» у поєднанні зі звичаями та традиціями рідного краю.

Народні ремесла та художні промисли завжди посідали чільне місце у виробничій діяльності та духовному житті українського народу, не без урахування його соціальної диференціації, локальних особливостей. Їх розвиток та побутування завжди були зумовлені багатьма чинниками, зокрема природно-географічними умовами. Наприклад, наявність покладів глини зумовлювала розвиток гончарства, сприятливі природні умови для вирощування конопель та льону — ткацтва і т. д.

До найбільш поширених художніх промислів на території України належать вишивка, виробництво художніх тканин, килимарство, художня обробка дерева, гончарство, гутне скло, художнє ковальство, обробка металів і ювелірних виробів, розпис тканин, в'язання, мереживо, художня обробка шкіри, каменю, кістки та рогу, художнє плетіння з рослинних матеріалів, вироби з бісеру. Виникли вони не водночас, та й значення їх у системі промислів різняться.

ГОНЧАРСТВО

Гончарні (керамічні) вироби — ужитковий посуд, культові, декоративні речі, елементи архітектури, забавки — мають в Україні давні традиції. Найпростіші з них, про що свідчать археологічні знахідки, — *корчаги* (посуд для рідини, страв тощо) — з'явилися в епоху неоліту. Всесвітньо відомою є трипільська кераміка з її характерним спіралеподібним орнаментом.

Поступово гончарство формує солідний пласт народної культури, де відображаються економічні, соціальні, світоглядні та естетичні вподобання українського народу. За формою, оздобленням, технологією

виробництва керамічного посуду, гончарних виробів можна визначити окремі зони: Наддніпрянина, Поділля, Гуцульщина і т. д., які, у свою чергу, поділяються на менші.

На всій території України здавна побутував керамічний, переважно полив'яний, посуд у формі різних звірів, птахів, людей. Особливо розповсюдженим він був у XVIII ст. Керамічний фігурний посуд, скульптури, що призначалися для прикрашування житла, виготовляли не всі майстри. Окремо слід згадати глиняні забавки, які робили зі збереженням традиційних форм.

1. Ставимо два паперові стаканчики один навпроти одного.

2. Кладемо на стаканчики папір формату А4, а потім посередині паперу ставимо свічку.

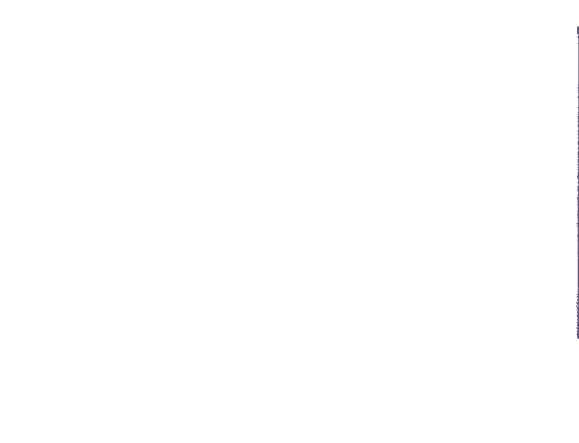
3. Свічка важка, папір не витримує, посередині прогинається і падає разом зі свічкою.

4. Складаємо папір «гармошкою», щоб був міцнішим.

5. Злегка розпрямляємо «гармошку» і кладемо її на стаканчики, як на малюнку.

6. Зверху ставимо свічку. Ура! Свічка не падає, бо папір не прогинається.

Бедрику, бедрику,
скажи мені правдоньки
куди буде дощик:
чи сюди, чи туди?

Народна творчість

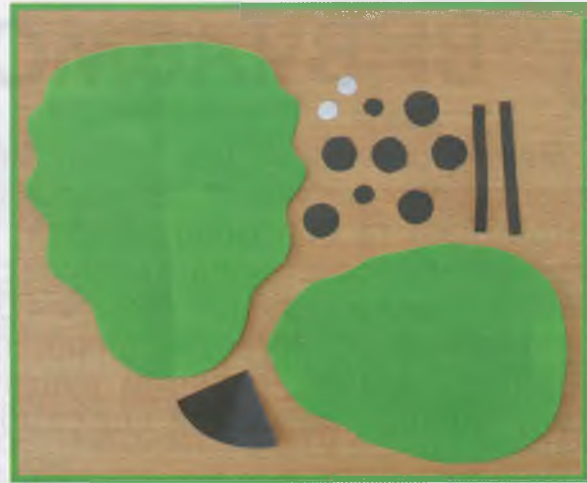
ПАПЕРОВИЙ БЕДРИК

Її можна називати по-різному: божа корівка, сонечко, бедрик. Але це незвичайна комаха, адже її вважають райською, бо в неї на спинці сім темних плямок, як сім кольорів у веселки, як сім днів у тижні. Вважається, що її не можна не лише вбивати, а навіть ображати, щоб не накликати біду. Цікаво, що бедрик рухається тільки вгору, до сонечка, як би ми не повертали стеблину чи свій палець, на яких сидить комашка.

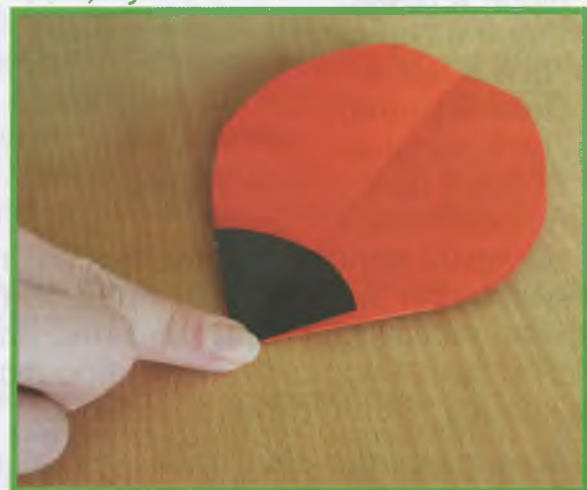
1. Зігніть папір квадратної форми (червоного кольору) по діагоналях.

4. Виріжте з паперу зеленого, чорного та білого кольорів цяточки, очки, вусики та листочки.

2. Складіть із квадрата трикутник, загинаючи всередину сторони квадрата.

5. Наклейте деталі, намалюйте очі. Розріжте верхню частину навпіл.

3. Зігніть деталь навпіл і виріжте намалювану олівцем основу комашки.

6. Розправте сонечко для надання йому об'ємної форми і наклейте на листочок.

ВИВЧАЄМО СИМВОЛИ

Мета: розвивати мовлення, мислення дітей, пам'ять, увагу; дати поняття про державні та національні символи; прищеплювати дітям патріотичні та естетичні почуття; формувати бажання якомога більше дізнаватися про історичне минуле своєї Батьківщини; виховувати почуття любові і гордості за неї, бажання берегти народні звичаї, традиції.

Обладнання: легенди, вірші, приказки, прислів'я про національні символи України; вишитий рушник, вишиванка, прапор, герб, запис Гімну України; матеріали для самостійної художньої діяльності.

Хід заняття

Вихователь. Здрастуй, рідна Батьківщино,
Сонце й небо,
Море й річка,
Скелі й гори,
Ліси й моря,
Поле й рілля,
Луг і долина.
Добрий ранок, моя Україно,
Я посміхаюсь тобі!

На землі великій є одна країна: гарна, неповторна, красна, як калина. І живуть тут люди добрі, працьовиті, і скажу, до речі, ще й талановиті. Землю засівають і пісні співають, на бандурі грають і вірші складають: про ліси і гори, і про синє море, про людей і квіти, то скажіть же, діти, що це за країна? (*Наша славна Україна!*)

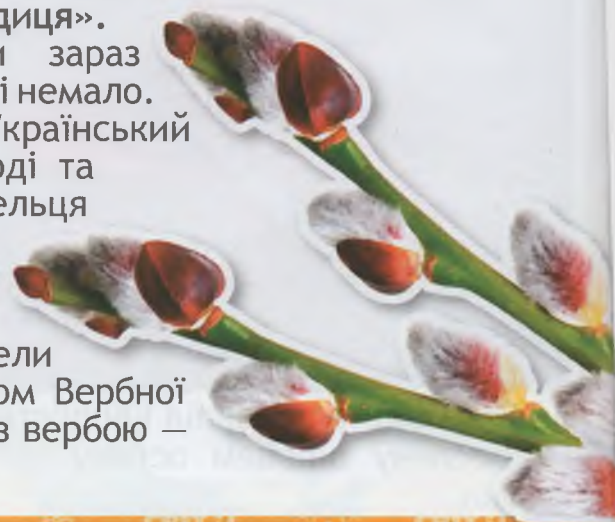
Вихователь. Сьогодні ми з вами вирушимо в цікаву і незвичайну мандрівку, в якій ми познайомимось з національними символами України та скарбами нашого народу. Але ці скарби незвичайні: їх відчують люди серцем і душею, а ми з вами побачимо сьогодні їх.

Під час подорожі будемо збирати скарби, якими багата наша Україна, ось у цю скриню.

Перша **зупинка**, яку ми зробимо, буде називатися «Де срібліє вербиця – там здорова водиця».

Чому вона так називається, ви зараз зрозумієте. Про вербу написано в народі немало. Чим заслужило шану це дерево? Український звичай – висаджувати вербу на городі та біля ставків. Вона оберігає джерельця та річки від замулювання. У народі кажуть: «Там, де живе верба, – жили й річки».

З верби робили ясла для худоби, плели кошики. Гілкою верби вітають зі святом Вербної неділі. Ось скільки цікавого пов'язано з вербою – символом України.

Вихователь. Друга наша *зупинка* називається «Не ламай калину».

Ще улюбленою рослиною українців є калина. Здавна говорили: «Посади калину – будеш мати долю щасливу».

– Діти, помилуйтеся червоною калиною. Ягідки яскраво-червоні, пломеніють, як жар. На що вони схожі?

(Діти відповідають.)

– А знаєте, діти, чому кущ назвали калиною?

Калинка – це ім'я української дівчинки. Ішла вона якось повз городи, луги і натрапила на криницю. Задивилася Калинонька на свою красу, замилувалася. А з криниці – голос: «Не дивись довго у воду, калиною станеш». Не послухалася дівчина та й зачерпнула води... І перетворилася на калину – прекрасний кущ.

Зашуміла листям, потягнулася своїми гілочками до людей, до сонця, до хмар, до вітру: «Поверніть мені дівочу красу», але ніхто її слухати не хотів. Минав час. Пролітав мимо журавель, задивився на калину – сумну та самотню – накинув на неї чарівне намисто і стала вона ще кращою. Так і стоїть

вона до цього часу гарним кущиком – калиною.

Існувало повір'я, що калину нівечить не можна, бо ганьба вкриє голову кривдника. Дітям, щоб не рвали цвіту калини, казали: «Не ламай калину, бо накличеш морози!»

Ось, діти, ми й познайомилися з народними символами України – вербою й калиною, але подорож наша ще не закінчилась.

Вихователь. Наступна наша *зупинка* «І на тім рушникові».

Багато символів має наша Україна: це й різноманітні вишиванки, й українські барвисті костюми, й вишиті сорочки, й українські віночки.

Важливе місце в житті українського народу займає рушник. Не було жодної хати без вишитого рушника. Ним прикрашали стіни, вкривали хліб, витирали руки. Хліб – сіль на вишиваному рушнику – ознака гостинності українського народу. Без рушника не святкували ні народження дитини, ні весілля. Коли син вирушав у дорогу, мати дарувала йому рушник, як оберіг від лиха. А дочок навчали вишивати рушники ще змалечку.

Рушник цінується в народі.

Із червоної нитки і білого льону,
Як до рідної пісні, усяк із нас звик.

В будень день і у свято,

В Карпатах, за Доном,

Наш народ давно

Вигадав диво – рушник.

Народна гра «Голочка і ниточка»

Сюди-туди голка,

Сюди-туди нитка.

Як рушник повішу,

Хата буде – квітка.

Вихователь. Наступна наша зупинка «Чий віночок найкращий?».

Всього в українському віночку 12 квіточок, і кожна – «лікар», оберіг.

Плести віночки – то ціла наука і дійство. Наші прабабусі знали різні секрети: як плести і коли, як зберігати квіти у віночках.

Тепер віночки рідко плетуть із живих квітів, добирають їх зі штучних. Але й до цих віночків треба ставитися з повагою.

- Дівчинку завжди по віночку впізнають.
- Хто вміє віночок вити – той вміє життя любити.
- Який вінок – такий голосок.

Народна гра «Віночок»

Візьмемося за руки,

Підемо на луки.

Там сплетемо віночок,

Станемо в таночок.

В'язати стрічки теж треба вміти, символи їх знати. Наприклад, найпершу у віночку – посередині – в'яжуть світло-коричневу стрічку – символ землі-годувальниці. Пообіч неї – жовті стрічки – символ сонця; за ними світло-зелені – символ краси й молодості. Потім блакитні, сині – символи неба й води, що дають силу і здоров'я; далі в'яжуть жовтогарячу – символ хліба; фіолетову – символ мудрості людини; малинову – символ душевності, щирості; рожеву – символ достатку.

У віночок уплітали чорнобривці, незабудки, барвінок, ромашки, маки, волошки, безсмертник, цвіт яблуні, любисток. Кожна квіточка лікувала дитину: чорнобривці допомагали позбутися головного болю, незабудки та барвінок зір зміцнювали, а ромашка серце заспокоювала.

Дидактична гра «Склади віночок»

(Діти викладають віночок із квітів, прив'язують стрічки до нього.)

Вихователь. Діти, ми наблизилися до передостанньої зупинки – «Державні символи України». Тут ми дізнаємося про три основні державні символи України. Послухаймо легенду.

Колись давно жила жінка. І було в неї троє синів. Росли сини чесними, сміливими, дуже любили свою матусю, готові були віддати за неї своє життя. Попідростали і вирішили піти у світ прославляти свою матір. Вирушив у дорогу найстарший син. Мати на згадку подарувала йому золоту корону з трьома промінцями. Пішов син між люди. І за трипроменевою короною, яка зігрівала людей, вела вперед, показувала шлях до кращого життя, дали першому синові ім'я Тризуб.

З історії тризуба: у побуті українців найбільш уживаним було зображення тризуба. Важко визначити точно, коли він з'явився на наших землях. Існує понад сорок версій, що пояснюють походження цього знака. Наприклад, знаряддя праці, яким люди обробляли землю в давнину, ловили рибу, захищалися, на вигляд, був схожий на тризуб.

У Київській Русі триzub був велико-князівським знаком. Його зображення вперше відоме з печатки князя Святослава. Згодом триzub карбується і на срібних монетах великого князя київського Володимира Святославовича. Виконані у бронзі чи сріблі, тризуби також прикрашали пояси дружинників княжого війська, зброю і знамена.

Настала черга середнього сина. Йому мати в дорогу подарувала жовто-блакитний одяг. Своїми звитяжними справами прославив матір. Одержав середній син ім'я Прапор.

А там, де був наймолодший син, завжди лунала дзвінкоголоса пісня. Адже мама своєму наймолодшому синові подарувала соловейків спів. І одержав син за свій джерельний голос і великий спів ім'я Гімн.

І з того часу ідуть поруч три брати – Триzub, Прапор і Гімн, прославляють неньку. І там, де вони проходять, лунає урочиста пісня.

Вихователь. Герб, Прапор, Гімн – це, діти, три основні національні символи України. Золотий триzub на блакитному тлі – символ влади. Герб – це частина корони, яку носив київський князь. А чому саме триzub вважають гербом? Мабуть, тому що число три завжди вважалося числом казковим, чарівним. А ще у триzubі відображено триєдність життя – це Батько, Мати, Дитина, які символізують Силу, Мудрість, Любов.

– Національний прапор України – це синьо-жовтий стяг. Хто знає, що означає синій колір? *(Це колір неба, води, миру.)*

– А жовтий? *(Це колір хліба, жита.)*

Національний гімн України – це урочиста пісня, символ нашої державної єдності. Коли грає Гімн, всі люди встають і слухають його уважно, стоячи. Ось ми і вивчили державні символи України.

(Слухання Гімну України.)

Вихователь. На останній **зупинці** перевіримо, що ви запам'ятали.

Бесіда

1. Чи сподобалося вам подорожувати?
2. Які ви знаєте рослини-символи України?
3. Які ви знаєте скарби нашого народу?
4. Назвіть національні та державні символи України.

Вихователь. Ось і добігла кінця наша подорож. А як відомо, з подорожі ми щось привозимо додому. Тож слід повернутися не з порожніми руками.

– А тепер свої враження давайте відобразимо в художній діяльності. *(Діти виконують завдання.)*

(Діти разом із вихователем розглядають свої роботи та обговорюють їх.)

НАРОДНІ

КОВАЛЬСТВО

ГОНЧАРСТВО

ПИСАНКАРСТВО

ЗОЛОТАРСТВО

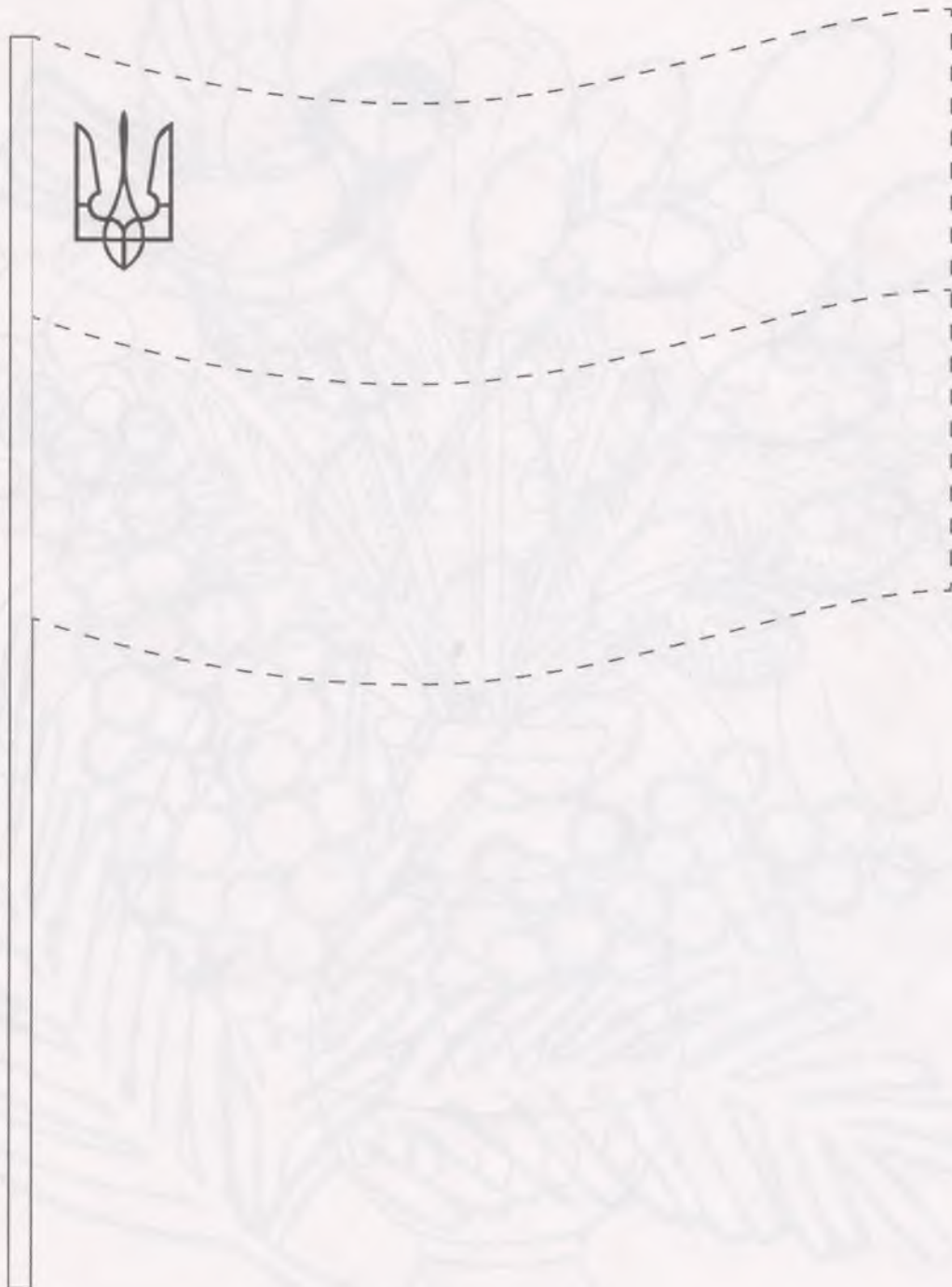
ТКАЦТВО

У давнину, коли ще не було заводів і фабрик, люди своїми руками створювали речі першої необхідності: посуд, одяг, взуття, меблі. І у кожному регіоні України вони набували своїх характерних рис. Старше покоління передавало свої вміння молодшим, а вони — своїм дітям.

ЛОЗОПЛЕТІННЯ

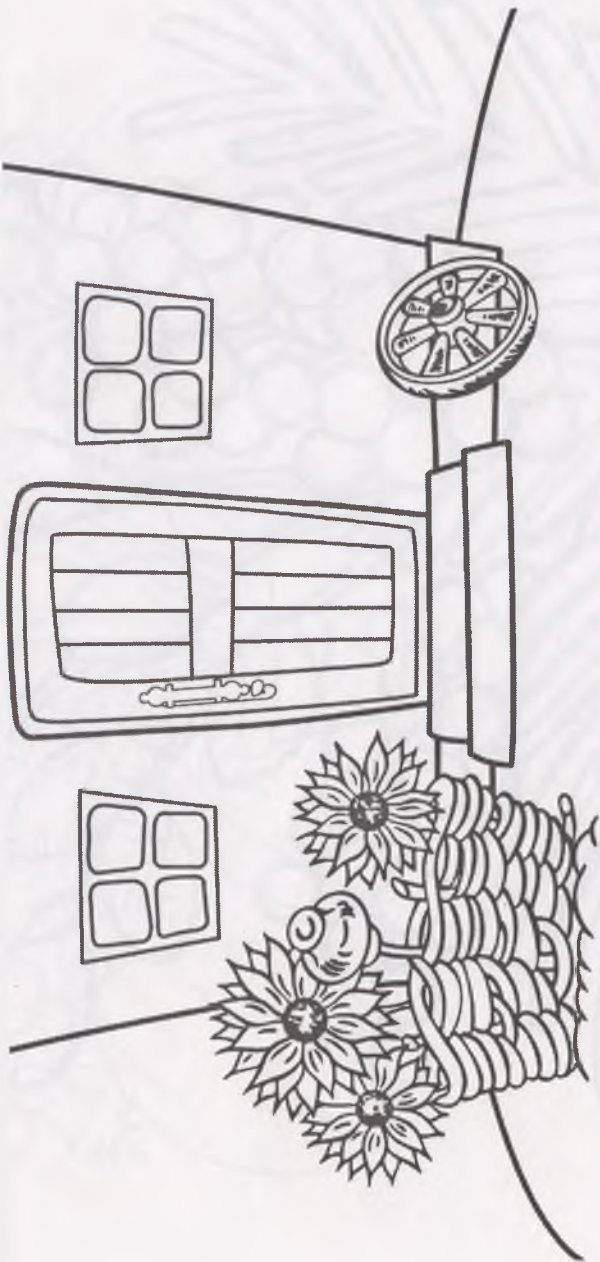
Таким чином забезпечували тради-

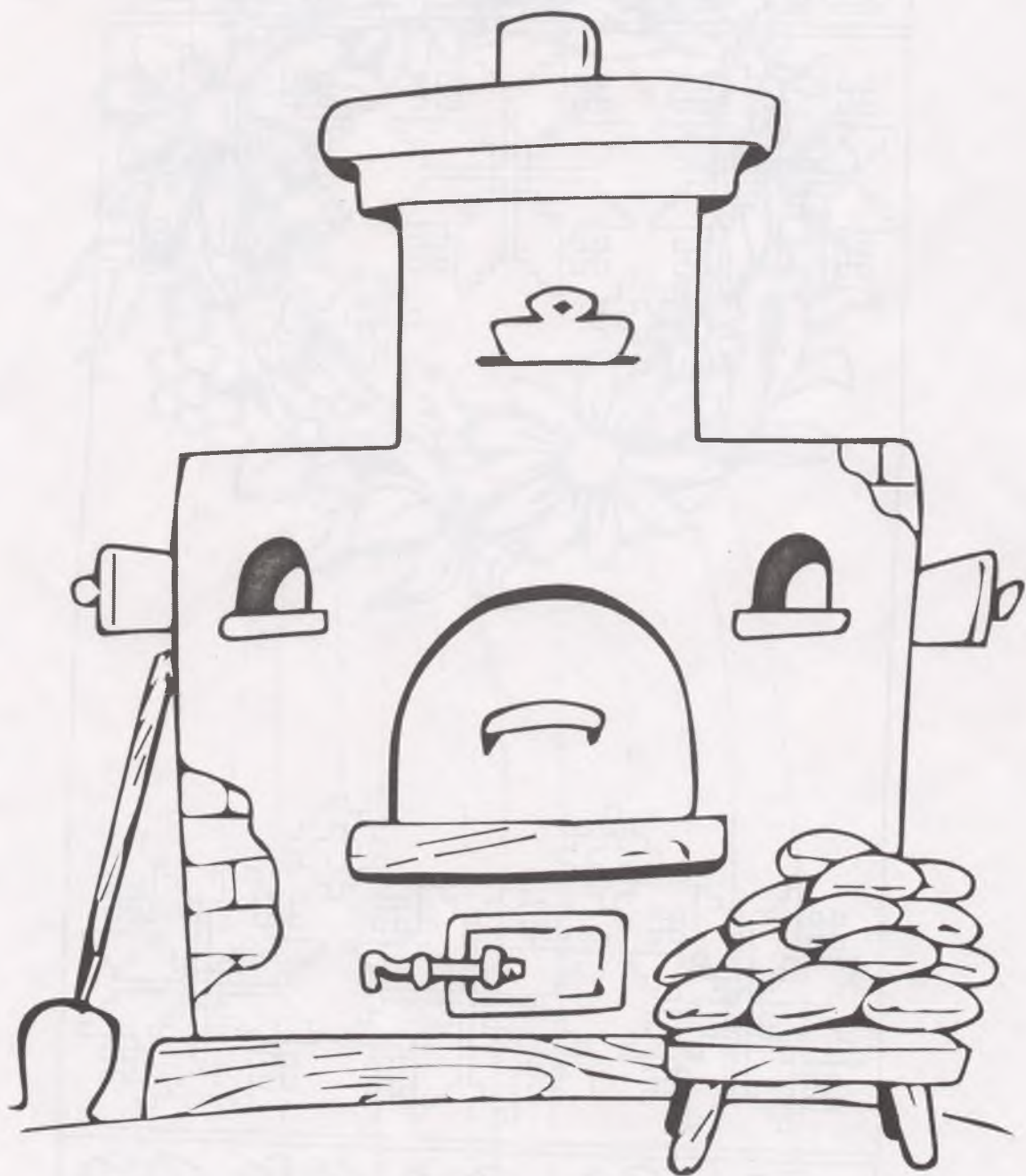

वर्णिका

म

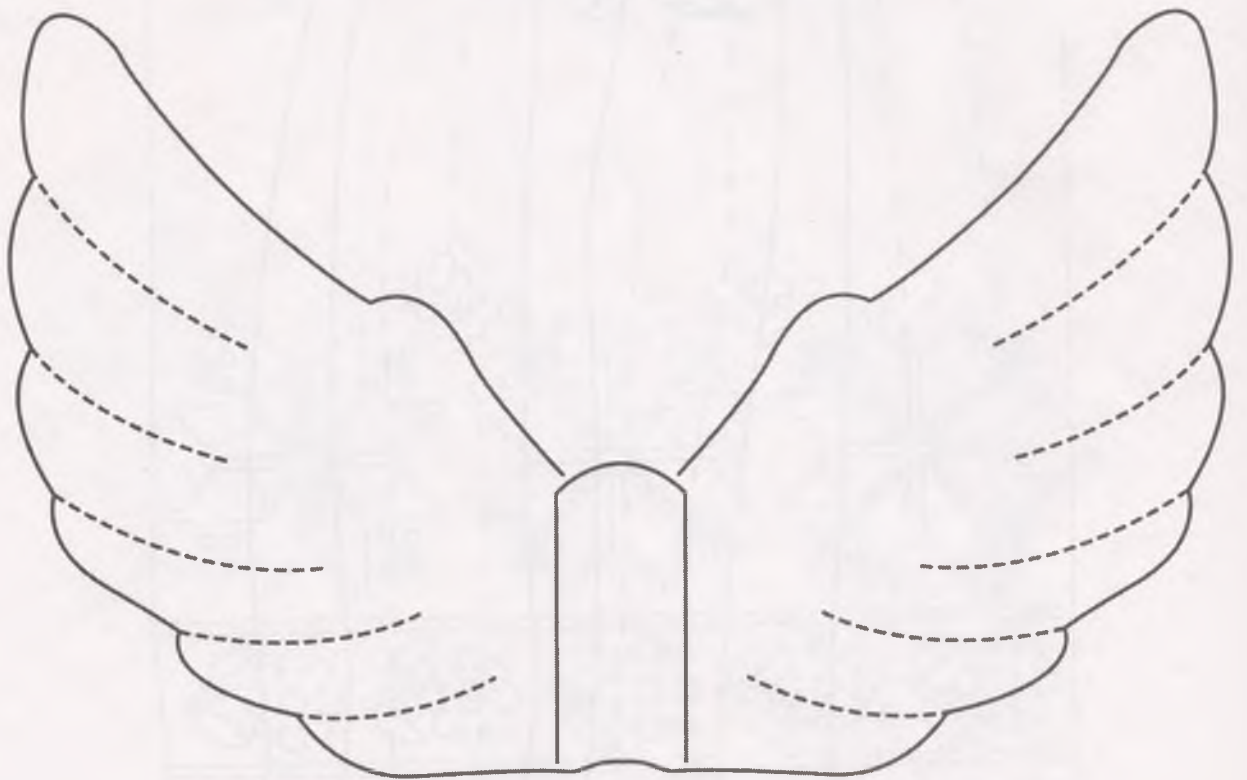
म

РЕМЕСЛА

ГУТНИЦТВО

БДЖІЛЬНИЦТВО

**ХУДОЖНІЙ
РОЗПИС**

СТОЛЯРСТВО

ВИШИВАЛЬНИЦТВО

БОНДАРСТВО

ПОДОЛЯНОЧКА

Десь тут була подоляночка,
 Десь тут була молодесенька,
 Тут вона впала,
 До землі припала,
 Сім літ не вмивалась,
 Бо води не мала.
 — Устань, устань,
 подоляночко,
 Устань, устань,
 молодесенька,
 Умий личко так,
 як скляночку,
 Утрись, утрись шовковим
 рушником,
 Та візьмися в боки,
 Покажи нам скоки,
 Біжи до Дунаю,
 Бери ту, що скраю.

СТУК-СТУК, МОЛОТОК

Стук-стук, молоток,
 На тім боці холодок,
 А на нашім сонечко
 Торкає віконечко.
 Вийди, вийди, сонечко,
 На дідове полечко,
 На бабине зіллячко,
 На наше подвір'ячко!

ПТАШОК ВИКЛИКАЮ

Пташок викликаю
 З теплого краю:
 Летить, соловейки,
 На нашу земельку,
 Спішіть, ластівоньки,
 Пасті корівоньки!

БЛАГОСЛОВИ, МАТИ

Благослови, мати,
 Весну закликати!
 Весну закликати,
 Зиму проваджати!
 Зимочка в возочку,
 Літечко в човночку!

ДІВЧАТОЧКА- ГОРОБ'ЯТОЧКА

Дівчаточка-гороб'яточка,
 Радьмося
 Та виходьмо на травицю,
 Граймося!
 Та виходьмо на травицю,
 В добрий час.
 Нема таких співаночок,
 Як у нас.

ТРАВКА-ВЕСНЯНКА

Травко-муравко,
 Стелись на галявку,
 На стежку до броду,
 На стежку до хати,
 Де ходить по воду
 Іванкова мати.
 Травко-ласкавко,
 Стелись аж до ганку.
 — Ми будем з то-
 бою, —
 Матуся сказала. —
 Покропим водою,
 Щоб ти не зів'яла.
 Травко-веснянко,
 Стелись на полянку,
 На згір'я шовкові,
 На луки під гаєм,
 На землю в обнові,
 Де ми виростаєм.

М. Сингаївський

НЕ ЗРИВАЙТЕ ПЕРВОЦВІТИ

Тане сніг, весна, відлига...
 Рушила по річці крига.
 Сонце світить, пригриває,
 Йде тепло, зима тікає.
 В лісі сніг іще лишився,
 Під деревами укрився,
 Сніг від сонечка сховався,
 Теплих променів злякався.
 Та з під снігу — справжнє
 диво:

Первісток весни сміливий
 Показав чоло тендітне,
 Пелюсткове і привітне.
 То підсніжник, первоцвіт,
 Сніг долаючи і лід,
 Прагне з сонцем привітатись
 І з весною обійнятись.
 Не зривайте первоцвіти,
 Помилуйтеся на квіти.
 Той, хто робить з них букети,
 Знищує життя Планети.

Н. Козленко

ІДЕ КІТ ЧЕРЕЗ ЛІД...

Іде кіт через лід
 Чорнолапо на обід.
 Коли чує він — зима
 Його біла підзива:
 Ти чого йдеш через лід
 І лишаєш чорний слід?
 Бо я чорний, — каже кіт, —
 Я лишаю чорний слід,
 Коли ж біла ти сама,
 То білій тут дотемна! —
 І пішов кіт через лід
 Чорнолапо на обід.
 Стала зимонька сумна:
 За котом ішла весна!

М. Вінграновський

ВЕСНА

Я дивлюся у віконце,
 А мене лоскоче сонце:
 «Мамо, глянь, іде сніжок,
 Де мій теплий козушок?»

«Так, мій любий, не буває,
 Сніг у травні не літає,
 То вишневий білий цвіт
 Облітає тихо з віт.

Бачиш, сонце землю гріє,
 Все довкола зеленіє.
 Чуєш, пташечки співають
 І веснянку викликають».

Ой який чудовий ранок!
 Вийду з мамою на ганок,
 У струмочку біля хати
 Буду човники пускати.

О. Роговенко

ВЕСНЯНІ КВІТИ

Хмара дощиком скотилась,
 Землю стала напувать,
 І малятам захотілось
 В полі квітів назбирать.

Сміючись, веселі діти
 Свій таночок завели,
 Запашні яскраві квіти
 У віночки заплели.

Ой ти, веснонько чудова,
 Бавить сонце небокрай.
 Пісню слухає діброва
 І чарує зелен-гай.

О. Роговенко

Одне із найочікуваніших свят весни — Великдень. День Христового воскресіння традиційно святкують у родинному колі. Після освячення паски вся сім'я збирається за святковим столом — розговоритися. Рідні вітають одне одного «Христос воскрес!», грають у битки, обмінюються крашанками. Дошкільнята можуть привітати рідних простою у виготовленні і водночас дуже милою великодньою листівкою.

Кольоровий папір

Шаблон

Олівець)

Ватні диски

(Ножиці)

1. Обводимо шаблон і вирізаємо основу листівки.

4. Ватні диски для голови та тулуба курчати фарбуємо в жовтий колір.

2. Із паперу коричневого кольору вирізаємо смужки і викладаємо гілочки.

5. Приклеюємо «вербові котики» та ватні диски до основи.

3. Із ватного диска вирізаємо «вербові котики». Із світлого паперу — основи для них.

6. Прикрашаємо листівку декоративними елементами. Виріб готовий!

ДИВОВИЖНА УКРАЇНЬСЬКА ХАТА

*Хата моя, біла хата,
Казко тепла й доброти...*

Д. Луценко

Прикрашені рушниками, пахучі, чисті, кольорові, доброзичливі до гостей — українські хати дивовижні. А робили їх такими турботливі господині. Як же їм це вдавалося?

Українська хата була священна, як мати. Вона обігрівала, годувала всіх, а її вогонь був тією доброю силою, що йде від сонця. Стіни завжди білилися, як і піч, тому в хаті було багато вільного місця для прикрашування малюнками, що захищали хату і її жителів від нечистої сили. Малюнок оновлювався двічі на рік — перед весняними й осінніми святами. Займалися малюванням лише

жінки — берегині сімейного вогнища. Погана була та господиня, в якій хата не була розмальована.

Фарби використовували природні: сажу, сік лободи, ягоди бузини, відвар цибулиння, сік вишень, шовковиці, кручених паничів, пелюсток соняшника, пасльону, глину. В таку фарбу додавали яєчний жовток чи молоко.

Малювати починали з печі, на комині, потім малюнок переходив на стіну, продовжувався над вікнами, по кутках. На печі зображували птахів, рослини. На стінах малювали дерево з птахами і глечиком, що мало приносити щастя в родину.

Прикраса кожної хати — вишиті рушники та вишивка. На них зображували зірочки, пташенят, квіти. Вишита лінія на рушнику означала довге життя, калина — жіночу красу та молодість, виноград — добробут родини, а квіти — дітей у родині.

Рушники вишивали різними кольорами. Що вони означали?

Білий — колір життя та чистоти.

Старі люди, які були носіями мудрості та знань поколінь, носили чорні вишиванки. **Чорний колір** також є кольором землі.

Червоний колір використовували у дитячому, юнацькому, весільному одязі. Червоний — чоловічий колір. Символізує кров, пролиту воїнами за рідну землю. Також це символ любові.

Синій колір — символ води та жінки. Сині рушники вивішували під час посту поряд із білими.

Жовтий та золотий — кольори сонця. Рушник є давнім символом, який поєднує людину з її предками, не дає забути свого роду. Старі люди говорили: «Не лінуйся, дівонько, рушник вишивати — буде чим гостей шанувати».

Перевернуті квадратики (ромби) — це земля.

Зірки — символ матері.

Квітка з вісьмома пелюстками — сонечко.

Сплетений вужик — це водичка.

УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ТРАПТОР
ТА МАЛИЙ ГЕРБ

Калина

Писанка

